

இறைகுருகள்

Messenger of God

My Work is my Blessings -BABA

பிசய்தீசு சுட்டுரை

நாம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ
செய்யும் செயல்களுக்கு ஏற்படும்
பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் தேட ஐந்து
வகைப்பட்ட யக்ஞங்கள் (வேள்விகள்)
சாத்திரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அவையாவன,

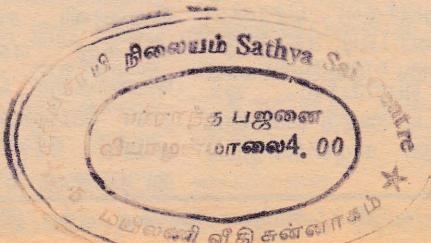
- 1) தேவயக்ஞும்
- 2) மித்ருயக்ஞும்
- 3) ரிஷியக்ஞும்
- 4) அதிதியக்ஞும்
- 5) பூதயக்ஞும்

இந்த வேள்ளீசுகளுக்கு யாக சூண்டவங்களோ,
வேஞ்சியர்களோ வேண்டியதுள்ளது.

(3ஆம், 4ஆம் பக்கங்கள்)

சௌவைத் திதியக்ஞ

முரசு 58
பாங்குனி 2003

மாதம் ஒரு முரசு
விலை 10/-

சுவாமியின் வழியில் நாம்....

பிறகுக்கு நாம் செய்யும் உதவிதான் எங்களையும் கடவுளையும் சந்தோஷம் படுத்தும்
(சென்ற மாதத் தொடர்ச்சி)

செயல்கள்:

ஒருவருடைய செயல் கள் தான் அவரைப் பற்றி அறிய உதவியாக இருக்கிறது. மற்றவருடைய மனம் புண்படக் கூடியதாக எமது செயல்கள் அமையக்கூடாது. ஒரு கிராமத்தில் இருந்த ஒரு மனிதனை அவர் குற்றம் புரிந்தார் என அரசர் அறைக்கிள்ளார் என சேவகர்கள் அரண்மனைக்கு வரப் பணிக்கிள்ளார்கள் அந்த நபர் பயந்து போய் தனக்குச் சார்பாக கதைக்க தான் ஒருவரை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று நினைத்து தன் நண்பர்களைப் பார்க்கச் செல்கிறார்.

அவருக்கு மூன்று நண்பர்கள் முதலாவது நண்பன் வர மறுத்து விட்டான். இரண்டாம் நண்பன் வருவேன் அரண்மனை வாயில் மட்டும் என்றான். மூன்றாவது நண்பன் வருகின் றேன் என போய் அவனைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்தான். முதலாவது நண்பர் பணம், இரண்டாவது நண்பர் சொந்தம், மூன்றாவது நண்பன் அவனுடைய செயல்கள். எங்கிருந்தாலும் எம் கூட வந்து இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் எமைக் காப்பாற்றுவது எமது செயல்களே.

கோபம்:

மனித நுடைய வளர்ச்சிக்கு தடையாக இருப்பது அவனது கோபம். இது எல்லோரின் மனதின் அடியிலும் தங்கியுள்ள மிகுங்குணத்தை தூண்டிவிடக் கூடியதாகக் காணப்படுகின்றது. கோபத்தைப் பற்றிய கதையாக மகாபாரதத்தில் ஒரு சந்தர்ப்பம்.

குஞகுலக் கல்வி நடைபெற்ற காலத்தில் ஓர் குருகுலத்திற்கு பாண்டவர் கல்வி கற்கச் சென்றார்கள். கல்வி முடிந்து வீடு திரும்பும் போது குரு இவ்வளவு காலமும் கற்றவற்றை கூறுவானும் கேட்டார் எல்லோரும் நாங்கள் கற்றவற்றைக் கூறினார்கள்

தருமர் மட்டும் உங்களிட மிருந்து ஒன்றுமட்டும் கற்றேன் என்றார். குரு கோபம் வந்து தருமரை அடித்து விட்டார். பின்பும் கேட்டபோது தான் படித்ததை எழுதி வைத்திருப்பதாகவும் அதைக் குருவை வாசிக்கும் படி கொடுத்தார் அதில்,

“எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் நிதானம் இழந்து கோபப்படமாட்டேன்” என எழுதியிருந்தது. அதைப் பார்த்த ஒரு எனக்கு இப்படியாக ஒரு மாணவனா என நினைத்து கட்டித் தழுவினார். எவ்வின்பது ஒரு மனிதனை கொபற்ற உண்ணத் திட்டம் என்று நினைத்து கொட்டிட்ட தழுவினார்.

உண்மையில் வாழுக்கையில் உயர்வு பெற நற்பன்குடுகள் வளர்க்க வேண்டும்.

“ஏன் அழுகின்றாய்?” நது. ஏன் என வினவியதற்கு, அதற்கு ஆட்கூகுட்டி

“நான் என் அம்மாவிடம் போகவேண்டும் நான் அம்மாவுடன் வந்து பிரிந்து விட்டேன்” என்றது.

கழுதைக்குட்டி எல்லா இடமும் தேடி அம்மாவைக் கண்டுபிடித்து ஒப்படைத்தது. அப்போது குட்டிப்பட்ட சந்தோஷத்தைவிட, கழுதைக்குட்டி அகிக நிமிமதியடைந்தது. மற்றவர்களுடைய சந்தோஷம், அவர்களுக்கு நாம் செய்யும் உதவி தான் உண்மையான சந்தோஷம்..

உண்மையான அன்பாக்களுக்கு கவாமி கூறுகிறார்.

“எனது பக்தர்களை நான் இனங்காண்பேன், அவர்களிடம் நானே வந்து சேருவேன், தேவை ஏற்படின

“யேசு என்றால் பயம்”

எனக்கு என்றது சாத்தான். அப்போ சாத்தானைவிட யேசு உயர்ந்தவா. யேசுவை அடைய வழிதேடி ஓர் இறைதூதனிடம் சென்றார். இறைதூதன,

“நீ உபவாசம் இருப்பாயா?” என்று கேட்டார்.

“இல்லை” என்றான் “இறைநாமம் ஜெபி” என்றார்

அதற்கும் கஷ்டம் என்றான்.

அப்படி என்றால் சேவை செய்யமுடியுமா? என்றார்

“எனக்கு பலம் இருக்கு, சேவை செய்கின்றேன் என்றான்.

அந்தக் கிராமத்தில் ஓர் ஆறு இருக்கு அதை கடக்க கஷ்டமாக எல்லோரும் அவதிப்படுகின்றார்கள் அதற்கு உதவிசெய் என்றார் இறைதூதன்

ஆற்றங்கரையிலுள்ள ஈச்சமரம் ஒன்றை வேருடன் பிடுங்கி அதை பாலமாக்கி ஆற்றைக் கடக்க எல்லோருக்கும் உதவி செய்தான். ஒருநாள் சிறுபிள்ளை ஆற்றைக் கடக்க வேண்டும் என்று அவரின் தோளில் இருந்து கரையை அடைந்தது.

“குழந்தையாக இருந்தும் இப்படிக் கனக்கின்றாயே?

“நான் உலகை சுமக்கின்றேன். நீ என்னை சுமக்கின்றாய்” என இறைவன் காட்சியளித்தார். என்னை வெளிப்படுத்த இந்த ஈச்சமரத்தை ஊன்று அது பூத்துக் காய்க்கும் என்றார் அவவாறே நடந்தது.

“கனமான சிலுவையை இறைவன் உண்ண சுமக்க வைத்தல் திடமான தோள் களை இறைவன் உனக்குத் தருவான்”

பகவான் எமக்கு எத்தனை துவ்பந்தந்தாலும் அதைத் தாங்கும் இதயத்தைத் தருவார். ஆகவே இறைவனை அடைய நாம் அனைவரும் அன்பாகவும், மென்மையாகவும், இனிமையாகவும் அவர்காட்சிய வழியில் நடக்க முயற்சிப்போம்.

செல்வி சுவமைல் கூப்பிரயண்யம்

23-11-2002 ஆற்றிய உரையில் இறுதிப் பகுதி

தொகுப்பு: யேர். சுனேந்தீர்

தற்காலத்தில் இந்தப் பண்புகள் அரிதாகிப் போகின்றன இதனால் தான் அரசாங்கம் கூட பாடசாலைகளில் வாழுக்கைத் திறன் எனும் பாடத்தை புகுத் தியுள்ளது. எனக்கு அதைக் கற்பிக்க ஆர்வம் உண்டு. ஏனெனில் மற்றவருக்கு உதவி செய்தல், நல்ல முறையில் பழகுதல், பற்றி தெளிவாக எடுத்துக் கூறக் கூடிய பாடம். அந்தப் பாடத்தின் தேவைக்காக ஒரு கதை எழுத வேண்டியிருந்தது. யோசித்த போது ஓர் ஆங்கில இதழில் ஒரு கதையிருந்தது அது ஓர் உருவக்கதை.

ஒரு காட்டில் ஓர் கழுதைக்குட்டி ஒன்றிருந்தது அது நினைக்கிறது. “எனக்கு மனம் நிம்மதியில்லாமல் இருக்கின்றது என்ன செய்ய லாம்” என்று. அதன் வழியால் போகும் மனிதர்கள் விலங்குகள், எல்லாவற்றையும் என்ன செய்யலாம் என்று கேட்கிறது.

அவர்கள் சொன்ன மாதிரி ஆடிப் பாடி, சாப்பிடுப் பார்க்கின்றது முழுயில்லை. அந்த வழியில்லால் ஓர் ஆட்கூகுட்டி அழுத வண்ணம் வருகின்றது, கழுதைக்குட்டி இடத்தைவிட்டு நகர முயன்

பக்கத்தில் இருந்து கவனிப்பேன்”

இதற்கு பையினில் ஒரு கதை உண்டு. ஒருவர் இஸ்ரேலில் வாழுந்தார். இவருக்கு உலகிலேயே சக்தியிக் கவரிடம் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற ஆசை. அதன் நிமித்தம் ஓர் அரசன் பல யுத்த களங்களை வென்றுவர் செய்துகொண்டு வந்து கவனிப்பேன்”

இதற்கு பையினில் ஒரு கதை உண்டு. ஒருவர் இஸ்ரேலில் வாழுந்தார். இவருக்கு உலகிலேயே சக்தியிக் கவரிடம் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற ஆசை. அதன் நிமித்தம் ஓர் அரசன் பல யுத்த களங்களை வென்றுவர் செய்துகொண்டு வந்து கவனிப்பேன்”

அரசன், “சாத்தான் என்றால் எனக்குப்பயம்” என்றார்

அப்படி என்றால் இவரைவிட சாத்தான் சக்தி மிக கது “என் அதனிடம் வேலைக்குச் சென்றான். ஒரு நாள் யேசுவின் சிலுவையைக் கண்ட சாத்தான் அந்த இடத்தைவிட்டு நகர முயன்

இருவருடைய சுகத்திற்கும் துக்கத்திற்கும் காரணம்

அவர் செய்யும் செயல்களோகும்

~ பகவரண மீசு சத்திய சரயி பரபர ~

ஆத்ம சொருபிகளே..!

பிறவிக்குக் காரணமாக இருப்பது கர்மமே. அதாவது ஒருவர் செய்யும் பணிகளே ஒருவருடைய சுகத்திற்கும், துக்கத்திற்கும் காரணமாக இருப்பதும் அவர் செய்யும் கர்மமே. உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் காரணமாக இருப்பதும் அவர் செய்யும் கருமேயோகும்.

இந்த உலகம் பிரம்ம மயமானதே. ப்ரம்ம மயமான இந்த உலகம் கர்மமயமுமாகும். சிருஷ்டியே ஒரு பெரிய செயல் வடிவம். இந்த சிருஷ்டியின் பகுதியான மனிதனும் செயல்வடிவமானவனே.

ஜீவக்கதியை உள்ளடக்கி இருப்பது இந்த உடல், இதுவும் கர்ம மயமானதே, அவரவர் செய்யும் வினைப்பயனாகவே இந்த சர்த்தை பெறுகின்றன. ஆகவே மனிதனுக்கும் மற்றும் இறைவனின் படைப்பில் அடங்கிய எல்லா வற்றுக்கும் கர்மமே மூலாதாரமாகும்.

செயல்களைச் செய்வதற்கு அதன் நியமங்களை நன்கு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மனம், வாக்கு, காயம் இவைகளினால் செய்யப்படுவதையே கர்மாக்கள் எனப்படும். அதாவது என்னம், சொல், செயல் இம்முன்றும் இதில் அடங்கும்.

கர்மங்களைச் செய்வதற்கும் ஜந்து குத்திறங்கள் உள்ளன. முதலாவது சரீரம், இரண்டாவது கர்த்தா அதாவது செய்பவர். மூன்றாவது புலனுறுப்புகள், நான்காவது வெவ்வேறு வகையான செய்கைகள், ஜந்தாவது எல்லாவற்றிலும் உள்ள தெய்வத்துவம்.

இவைகளில் எல்லாக்காரியங்களுக்கும் மூலகாரணம் தெய்வத்துவமே. இந்த உண்மையை உணராத மனிதர்கள் கங்களது சர்த்தினாலும்

புலனுறுப்புக்களாலும் மட்டுமே எல்லா வேலைகளும் நடைபெறுவதாகத் தவறான என்னத்தில் உழல்கின்றார்கள்.

ஒவ்வொரு செயலுக்கும் பிரதிபலனை எனிபார்த்தே செயலில் ஈடுபடுகின்றனர். மனிதர்கள் மீண்டும் மீண்டும் தனது செயல்களின் பலனை அனுபவிப்பதற்காகவே பிறவி எடுக்க வேண்டியுள்ளது. இதைத் தவிர்க்க பலனை எதிர் நோக்காமல் செயலில் ஈடுபடவேண்டியதுதான் சரியான முறை.

இரண்டுவது செயல்கள்:

செயல்களிலும் இரண்டு விதமானவை உள்ளன. இவைகளேயே “பகவத்கீதை” ஸ்வதர்மம், பரதர்மம் அதாவது தனக்குரியதல்லாத நெறி எனப்போதித்துள்ளது.

ஸ்வதர்மம்:- “ஸ்வ” என்றால் ஆன்மா, ஆண்மாவுடன் தொடர்புள்ள கர்மமே ஸ்வதர்மம் ஆகும். ஆன்மா அழிவற்றது, சத்திமானது, என்றும் மாறாதது, இதையே ஆத்மதர்மம் என்றும் “சிரேயஸ்” என்னும் உயர் நிலைக்கு வழிவகுப்ப தென்பதையும் நன்கு உணர்வேண்டும்.

பரதர்மம்:- இது தேசு சம்பந்தமானது. நான், எனது என்ற அகங்கார உணர்வுடன் கலந்தது. இது ஆபத்தானது எனவே பரதர்மம் விலக்கப்பட வேண்டியது. ஸ்வதர்மமே அனுஷ்டிக்கத்தக்கது என்று கீதை போதிக்கிறது.

எனவே நாம் செயலில் ஈடுபடும் போது கவனமாக இருக்கல் வேண்டும். பின்னால் வரப்போவதைப் பற்றி யோசிக்காமலேயே செயலாற்றி வருகின்றோம். பொறியில் வைக்கப்பட்டுள்ள வெங்காயத்தை புசிக்க ஆவல் கொண்டு தனக்கு நேர இருக்கும் வினைவைப்பற்றிச் சிந்திக்காமல்

சிக்கிக் கொள்ளும் எலி போலவே நாமும் செயல்களில் ஈடுபடுகிறோம்.

எனவே நந்ததி அடையும் நோக்குடன் நந்த செயல்களிலேயே ஈடுபடவேண்டும். இந்தக் கருமங்களில் கூடுகுணங்களைச் சார்ந்த மூன்று வித கர்மாக்கள் உள்ளன. அவை சாத்வீக, ராஜசீக, தர்மஸ மாக்கள் ஆகும்.

சாத்வீகம்:- நான், எனது என்ற எண்ணம் இல்லாத பலனை எதிர்பாராது தெய்வார்ப்பனமாக செய்யப்படும் கர்மாக்கள் சாத்வீக கர்மாவாகும். இவை தெய்வத்துக்காக தெய்வ அருள் ஒன்றையே நாடிச் செய்பவையாகும்.

ராஜசீககர்மா:- அகங்காரத்தடஞ்சும், பலனை எதிர்பார்த்தும், பற்றுதலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கர்மாக்கள் ராஜசீகம் என்ற வகையைச் சேர்ந்தவை. இவைகள் போது வாக மனிதர்கள் அன்றாடம் பின்பற்றும் செயல்கள் ஆகும்.

இந்த ராஜசீககர்மாவை சாத்வீக கர்மாவாக மாற்றிக் கொள்ள முயலவேண்டும்.

தாமசீககர்மா:- மனிதர்கள் செயல்களை கயல் நோக்குடன் செய்வதும், பிறரை இம்சிப்பதும், பிறருக்கு தீங்கிழைப்பதுமான செயல்கள் தாமசீக வகையைச் சார்ந்த வையாகும். இவை மிகவும் அபாயகரமானவை. இவற்றினால் பெருமளவு தீவினைகள் ஏற்படும்.

எனவே தெரிந்தோ தெரியாமலோ இப்படிப்பட்ட செயல் களுக்கு ஏற்படும் பாவங்களுக்கு தீமைகளுக்குப் பரிகாரம் தேட ஜந்து வகைப்பட்ட யக்ஞங்கள் (யாகங்கள்) சாத்திரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

- 1) தேவயக்ஞும்
- 2) பித்ருயக்ஞும்
- 3) ரிஷியக்ஞும்
- 4) பூதயக்ஞும்
- 5) ஆதிதியக்ஞும் அல்லது

மஹஷயக்ஞும்

இந்த யக்ஞங்களின் உட் கருத்தை நாம் தீவிரமாக உணர வேண்டும்.

இந்த யக்ஞங்களுக்கு ஹோமக் குண்டலங்களும் மற்றும் சாதனங்களும், வேதியர்களும் தேவையில்லை. பெற்றோர்களின் கட்டளையைச் சிரமேற கொண்டு, கடவுளை வழிபாடு செய்து, வீட்டிலோ வெளியிலோ எங்கு இருந்தாலும் பிராணிகளுக்கும், பசியால் வாடும் மனிதர்களுக்கும் உணவு அளித்து வருவதே இந்த யக்ஞங்கள் செய்வதாகும்.

அத்துடன் காலை வழிபாடு, நடுப்பகல் வழிபாடு, மாலை வழிபாடு என்று பூஜை முறைகளும் விதிக் கப்பட்டுள்ளன. காலையில் சூரியன் பிரம்மல்வருபன், நடுப்பகலில் அதே சூரியன் சிவஸ்வரவுன். மாலையில் விடிச் சூரி ஸ் வருபவன் கீதிர்மானம் விவரிக்கப்படுகிறது.

இப்படி இதன் உண்மையான உட்பொருளை உணர்ந்து இதை அனுசரிப்பவர்கள் மிகச்சிலரே. இப்படி ஒருவர் செய்யவேண்டிய கடமையைச் சரிவரச் செய்யாமல் தவறும் பாபத்திற்குப் பரிகாரமாகவே இந்த ‘பஞ்சயக்ஞம்’ எனப்படும் ஜந்துவேள் விகள் விதிக் கப்பட்டுள்ளன.

ஓவ்வொரு வீட்டிலும் கட்டாயமாக செய்யப்படவேண்டியது ஐம்பெரும் வேள்விகள் (பஞ்சமகாயக்ஞங்கள்)

திவ்ய அதம் சொன்னிக்கே...!

மனிதன் அன்றாட கடமைகளில் சுடுபடும் போது அநேக உயிரினங்கள் இறக்க நேரிடுகின்றன. நடக்கும் போது, வீடு சுத்தம் செய்யும் போது, சுற்றாடலை துப்பவு செய்யும் போதும், காய் கறிகளை நழுக்கும் போதும், அரைப்ப திலும், தோய்ப்பதிலும், இடிப்ப திலும் அநேக உயிரனுக்களும், ஜீவராசிகளும் நாசமாகின்றன. இவையெல்லாம் எங்களை அறியாமலே நடந்து விடும் சம்பவங்கள். சில நாடு தெரிந்தும் செய்கின்றோம். இப்படித் தெரிந்தும் தெரிய மலும் செய்யப்படும் நமது செயல்களினால் படி தீமைகள் ஏற்படுகின்றன. பூச்சி புழுக்கள் உயிரிழக்கச் செய்யும் கொடுமைகளுக்குப் பரிகாரம் தேட ஜீந் து வகையான வேள்விகளை மனிதன் செய்ய வேண்டும் எனச் சாத்திரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அவையானவை,

- 1) தேவயக்ஞம்,
- 2) பித்ருயக்ஞம்
- 3) ரிஷியக்ஞம்
- 4) அதிதியக்ஞம்
- 5) பூதயக்ஞம்

தேவயக்ஞம்:

ஓவ்வொரு வீட்டிலும் வீட்டிலுள்ளோர் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தோ அல்லது தனித் தனியாகவோ இறைவனைப் போற்றி வழிபடுவதற் கென அமைக்கப்பட்ட வழி பாட்டறையில் நாம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்யப்பட்ட தீமைகளுக்கு பரிகாரமாக வழிபாடு செய்வதே யக்ஞமாகும்.

மேலும் நமது தேகத் தின் ஓவ்வொரு அங்கத்திலும் தேவதைகள் வசிக்கிறார்கள். “ரஸ்” ரூபத்தில் வசிக்கும் இவர்களுக்கு அங்கிரஸர்கள் என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. எமது அங்கங்களைக் காக்கும் இத் தேவதைகளைப் போற்றும் வகையில் இந்தக் தேவ யக்ஞம் செய்யப்படும்.

~ பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பரபா ~

நாம் தூங்கிக் கொண்டு இருக்கும் போதும், கவனம் இல்லாமல் இருக்கும் போதும் இந்தத் தேவதைகள் அந்தந்த அங்கத்தை பாதுகாத்து வருகின்றனர். ஆகவே அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் இந்த தேவயக்ஞம் அமைந்துள்ளது.

பித்ருயக்ஞம்:-

இது நமது பெற்றோரும் முன்னோரையும் முன்னிட்டுச் செய்யப்படும் வேள்வியாகும். மாத்ருதே வோபவ, பித்ருதேவோபவ (அன்னையும் பிதாவும் முன் ணூறி தெய்வம்) என்பது வேதங்களின் கட்டளையாகும். இந்தச் சரீரத்தை எமக்கு அளிக்கக் காரணமாக இருந்தவர்கள் பெற்றோர்கள்.

உணவும் அறிவும், உடலில் ஒடும் குருதியும் பெற்றோர்கள் நமக்களின்தலை என்பதை நினைவு கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ஓவ்வொரு வரும் அவர்களுக்குத் தீர்மானம் நிறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

உயிருடன் இருக்கும் போதும் அவர்களைப் போற்றுவதுடன் அவர்கள் இறந்த பிறகும் அவர்களுக்கு சிராத்த காமங்கள் செய்ய வேண்டியது ஓவ்வொருவரின் தலையாய் கடமையாகும். இந்த யாகத் தினால் நமது பெற்றோர்களையும் முன்னோர்களையும் திருப்திப்படுத்துகின்றோம்.

மேலும், அன்றாடம் நாம் மரங்களை வெட்டும் போதும், பூக்களைக் கொய்யும் போதும், துணிகளைத் துவைக்கும் போதும், மற்றும் பல வேலைகளில் ஈடுபடும் போதும் நம்மையறியாமலையே அநேக உயிரினங்களைக் கொண்டு விடுகிறோம். இதற்குப் பரிகாரமாகவும் “பித்ருயக்ஞம்” அதாவது நீத்தார் கடனெனச் செய்யும் இந்த வேள்வி அமைந்துள்ளது.

ரிஷியக்ஞம் (பிரம்மயக்ஞம்)

ஞானிகளையும் ஞானம் தரும் எவற்றையும்

ஆராதிக்கின்ற செயல்கள் அனைத்தும் “ரிஷியக்ஞம்” எனப்படும். புனிதமறை நால் களைப் படித்து வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிப்பதே ரிஷியக்ஞமாகும்.

இது அனேக ஜனமங்களில் செய்த நற்பணிகளின் விளைவாகக் கடவுளரால் ஏற்படுவதே நன்றி அவரவர் இஷ்டப்படி சிட்டுவதல்ல. அக்காலத்து ரிஷிகள், மனிதர்கள் தங்கள் குறிக்கோளன் பிரம்பநிலையை அடைய தமது இடைவிடாத தவத்தினால் சாஸ்திரங்கள், வேதங்கள் உபநிடதங்கள், மற்றும்பல நியம நிட்டிடகள் நிபந்தனைகள் யாவையும் கூட வகுத்துத் தந்துள்ளனர். தர்ம, அர்த்த, காம, மோட்டும் என்னும் நான்கு விதமான குறிக் கோள்களையும் அவர்களே விதித்துள்ளனர்.

சத்தியப் பாதையின் மனிதன் சரிவர முன்னேறிச் செல்லவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடனேயே இந்த விதிமுறைகளையும் நெறி முறைகளையும் வகுத்துள்ளனர். இவைகள் விலங்கினங்களுக்கும், மற்றும் உயிரினங்களுக்கும் விதிக் கப்பட வில்லை. இது மனித இனத்துக்கு மட்டுமே விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏனெனில் மனிதனே ஆறு அறிவு படைத்தவன் எது உண்மை, எது போலி என்று பகுத்தறியும் ஆற்றல் பெற்றவன் மகரிஷிகள், மனிதர்கள் நல்ல வழியில் நடந்து தங்களது குறிக்கோளை அடையும் மார்க்கத்தைத் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளனர். ஆகவே அவர்களுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்த நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அதை நிறைவேற்றும் வகையிலேதான் இந்த “ரிஷியக்ஞம்” விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுந்தியக்ஞம் (மனுष யக்ஞம்)

இது வீட்டுக்கு வந்து

ஒருநாள் தங்குகின்ற விருந்தின்றை உபசரித்து அவருக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கும் செயல்களைக் குறிக்கும். உணவோ தங்குமிடமோ வேண்டி உங்களை நாடிவரும் புதியவரைக் குறிக்கும்.

வழிபாட்டுணர்வுடன் அவருக்குத் தேவையான வற்றை அளிக்க வேண்டும். கடவுளால் அனுப்பப்பட்டவர் என்றோ கடவுளென்றோ கருதி அத்தகைய தெய்வீக உணர்வுடன் சேவை புரிதல் வேண்டும். இது வேதங்களில் அறிவுறுத் தப்பட்ட புனிதப் பணியாகும்.

ந் உண்ணும் வேளையில் யார் வந்து உணவுகேட்டாலும் உனது உணவைப் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும். உமது பசியைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு முன், அவரது பசியைத் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

புதுயக்ஞம்:

இது புராதன காலத்தில் இருந்தே ரிஷிகளால் கூடக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தது. தங்கள் ஆசிரமங்களில் மான், பசு போன்ற பிராணிகளை மிகவும் பரிவுடன் வளர்த்து வந்துள்ளனர். இவர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின் பற்றும் வகையிலேயே அக்காலத்தில் இருந்தே மனிதாக்கள் எங்கோவது எறும்புப் புற்றைக் கண்டால் அங்கு அரிசிமா, சக்கரை முதலியவைகளைத் தீர்த்து தூவுவதும் காக்கைக்கு உணவு அளிப்பதும், உணவு உண்டபின் இலையில் மிகுதியான உணவுப்பண்டங்களை வெளியே நாய், காகம் போன்றவற்றுக்கு உணவாக உதவும் வகையில் கொடுத்து வருவதும் எமது மரபாக உள்ளது.

கவாம...! நான் உங்களுக்கு

சேவை செய்ய விரும்புகிறேன்

புட்டப்பாத்தியில் உள்ள பாடசாலைகளில் ஒவ்வொரு வருடமும் விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெறுவது வழக்கம். 1999ஆம் ஆண்டு விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. கவாமியும் மேடையில் அமர்ந்திருந்து பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார். விளையாட்டுப் போட்டியின் இறுதியில் 50 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு ஒரு விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெறுகிறது.

அதாவது, அவர்களின் கண்களைக் கட்டிவிடுவார்கள். மைதானத்தின் நடுவில் ஒரு முட்டி கட்டித் தூக்கி இருக்கிறது. அதை அவர்கள் அடித்து உடைக்க வேண்டும். இந்த விளையாட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. கவாமியும் சந்தோஷமாகப் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்.

அடுத்த நாள் அந்தப் பாடசாலையில் பணிபுரியும் ஒருவர் கவாமியிடம் கேட்டார்.

“கவாமி...! நேற்று 50 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் முட்டி அடிக்கும் போட்டியை மிகவும் ஆந்தமாகப் பார்த்து ரசித்தபடி இருந்தீர்கள்... நீங்களும் முன்பு இந்த விளையாட்டு விளையாடி நீங்களா...?” அதற்கு பகவான்,

“நான் இந்த அவதாரத்தில் விளையாடவில்லை, கிருஷ்ணராக அவதரித்த போது விளையாடி னேன். அதிலும் உங்களைப் போல நான் வெறும் முட்டியை உடைக்கவில்லை. பால், தயிர், மோர் உள்ள முட்டிகளை உடைத்தேன்!!... என்றார்.

பகவானுடைய இந்த வார்த்தைகளில் இருந்து நாங்கள் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டியது என்வென்றால்

முன்பு துவாபரயுகத் தில் கிருஷ்ணராக அவதரித்த நான்தான் இன்று உங்கள் மத்தியில் சாயிபாபாவாக அவதரித்துள்ளேன். என்பதை மறைமுகமாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார் என்பதை

கன்டா பக்தர்கள்

கன்டா நாட்டில் இருந்து ஒரு பக்தர்க்கு முறையில் சாயிப்பாய் தரிசனத்திற்காக புட்டப்பாத்தி வருகிறார்கள்.

ஸ்ரீ. R. வசந்தசேனன்

வடபிராந்திய இணைப்புக்குமுத் தலைவர் மானிப்பாய் சத்தீய சாயி சேவா நிலையத்தில் பஜனையீன் பின் ஆற்றிய உரையில் இருந்து தொகுக்கப்பட்ட அற்புதங்கள்.

தொகுப்பு: சாயிப்பிரியா

ஒவ்வொரு நாளும் தங்களுக்கு கிடைத்த பணத்தில் ஒரு பகுதியை போட்டு சேர்த்து மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வந்தார்கள்.

இவர்கள் புட்டப்பாத்தி வரப் போவதை அறிந்த ஒரு பணக்காரர் அவர்களிடம் சென்று உங்களுக்கு நான் புட்டப்பாத்திக்கு செல்வதற்குரிய பணம், பயணச்சீட்டு முதலிய எல்லா வசதிகளும் செய்து தருகிறேன் நீங்கள் போய் வாருங்கள் என்று சொன்னார். ஆனால் அந்தக் குழுவினரோ, கேட்டதுக்கு உங்களுக்கு நன்றி எங்களுக்கு எதுவுமே வேண்டாம் எல்லாம் கவாமி பார்த்துக் கொள்ளுவார் என்று சொல்லி விட்டு தங்கள் பணத்திலேயே வந்தார்கள்.

அவர்களுக்கு கவாமி யின் இன்றியில் கிடைத்தது. பேட்டி அறையில் அனில்குமாரும் இருக்கிறார். அவர் நினைக்கிறார்,

கவாமி சொல்கிறார்,

“எனது வாழ்க்கை தான் உங்கள் வாழ்க்கைக்கான செய்தி என்ற இந்த கொள்கையை பரப்புவது போல அவர்கள் நடந்து கொண்டார்கள் நான் இன்றுவரை எவரிடமும் கை நீட்டி ஒன்றும் வேண்டுவதில்லை. இந்தக் கை கொடுத்துக் கொண்ட டே இருக்குமே தவிர மற்றவர்களிடம் இருந்து எதையும் வேண்டுவதில்லை. அதை அவர்களும் தங்கள் வாழ்க்கையில் கடைப் பிடித்தார்கள்”

பேட்டி முடிந்து எல்லோரும் வெளியில் வருகிறார்கள் கவாமியும் வருகிறார். வந்தவர் அனில் குமாரைப் பார்த்து ஒரு முறைப்பு முறைத்தார்.... என்ன நீயோசிக்கிறாய்? இவர்களுக்கு பக்தி இல்லை என்று நினைத்தாயா..? உன்னை விட இவர்களுக்குத்தான் என்மீது பக்தி அதிகம் பார் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாகப் போகிறார்கள் என்று.

இதிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது, கவாமிக்கு, ஏழை பணக்காரர் பெரிய பதவி வகிக்கிறவர், அவர் சிறிய பதவி வகிக்கிறவர் என்று பேறுபாடு இல்லை கவாமி பார்ப்பது ஒருவரின் உண்மையான பக்தியைத் தான்.

சேவை

ஒருவர் கவாமியிடம் கேட்டார், கவாமி நான் உங்களுக்கு சேவை செய்ய விரும்புகிறேன். எப்படிச் செய்வது?

கவாமி சொன்னார், “நீங்கள் எனக்கொரு சேவையும் செய்ய வேண்டாம், நீங்களுடைய சமுகத்திற்கு எப்ப சேவை செய்கிறாயோ அது தான் சேவை. எல்லோரிட்திலும் கடவுளைக் கண்டு நீங்களுடைய செய்யும் போது அந்த சேவை என்னை வந்து அடைகிறது. அன்புடனும் ஆதரவுடனும் செய்யும் போது அதுவே வழிபாடாக அமைகிறது.

நமது வாழ்க்கையே வீணாகிறது. நல்ல செயலைச் செய்ய காலடியை உடனே முன்வைக்க வேண்டும். நல்ல பழக்கத்தை உடனுக்குடன் மேற்கொள்ள வேண்டும். நல்ல எண்ணத்தை செயலாக உடனுக்குடன் நிறைவேற்ற வேண்டும். இதுவே மனிதனின் முதன்மையான கடமை.

02-02-2003 நடைபெற்ற “அன்புவாரம்” அருளூரைகள்

திரு. சிவஞானம் ஜயா

அன்பு வாரத்தில்

அன்பு பற்றிய

கூறியிருப்பதைப் பார்க்கலாம்

God is Love

Love is God

அன்பே சிவம்.

இவை இறைவன் அன்பு வடிவானவர் என்பதை விளக்குகின்றது. அன்பு என்ற அதிர்வலைகள் காரணமாகவே இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும், நாமும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அன்பை உலகியல் நீதியாக பல வடிவங்களில் பார்க்கிறோம். இந்த அந்த வாரத்தில் அன்பை எப்படி வளர்ப்பது என்ற சாதனைக்கும், அன்பை எம் முள் மலரச் செய்யவும் பகவானின் அருள் கிடைக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

திரு. R. வசந்தசேனன்

வடபிராந்திய

இணைப்புக்குமுத் தலைவர்

ஒருமுறை ஈரானில் பெண்மனி ஒருவர் கவாமியிடம் சென்றபோது அங்கு நேர்முக உரையாடலில் கவாமி கடவுள் எங்கே இருக்கிறார் என்று கேட்டபோது அப்பெண்மனி கவாமியைச் சுட்டிக்காட்டி நீங்களே கடவுள் என்று கூறினார். அதற்கு கவாமி நான் கடவுள் நீயும் கடவுளே, ஆனால் நான் கடவுள் என்பதை உணர்திருக்கிறேன். உங்களால் நீங்கள் கடவுள் என்பதை உணரமுடி யாமல் இருக்கிறீர்கள் என்று கூறினார்.

நாம் உலகியல் விசயங்களில் நாட்டங் கொண்டிருப்பதால் எம் மால் நாம் கடவுள் என்பதை உணர முடியாதிருக்கின்றது. நாம் தெய்வீக்கதை உணர முற்படும் போது தான் நாம் கடவுள் என்பதை உணரலாம். இறைவனை அடைய பல பாதைகள் இருப்பினும் அன்பு என்ற ஒரே பாதையே மிக இலகுவான பாதை. இந்த அன்பைக் களைப்பிடிப்பதன் மூலம் நாம் தெய்வீக்கதை உணர முடியும்.

இங்கு அன்பு என்பது சுய நலமற்ற அன்பு. இது இதயத்தில் இருந்து வருவது. உதட்டிலிருந்து அல்ல கூநலுமற்ற அன்பு பிரதியுபகாரம் எதிர்பார்ப்பதில்லை, இப்படியான அன்பு இருப்பின் அது எல்லோரையும் அவர்பால் கவர்ந்து இழுக்கும். இந்த அன்பில் லாது சேவை செய்வதில் ஒரு பயனும் இல்லை. அன்புடன் சேவை செய்வதே எமது நிறுவத்தின் கொள்கையும்.

எனவேதான் கவாமி

Start the day with Love

Fill the day with Love

End the day with Love

This is the way to God.

என்று கூறுகிறார்.

எமது வாழ்வு இறப்பு என்பதை நோக்கி ஒழிக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் இந்த உலகத்தை நம்பி உலகியலாக வாழும்போது நாம் நல்ல நிலையை அடைய வேண்டும் என்று என்னுவதில்லை. ஆனால் இந்த வாழ்க்கை என்ற ஆற்றில் செல்லும் நாம் இந்த “அன்பு” என்ற பாதையில் ஏற்றிச் சென்றால் எமது கரையை ராம் அடையக் கூடியதாக இருக்கும். எனவே ஒவ்வொரு நாளும் நாம் அன்புடன் வாழ்க்கையை வாழ பகவானின் அருள் எமக்குக் கிடைக்க வேண்டும்.

திரு. சிவஞேசன்

இந்த உலகில் அமைதியின்மைக்குக் காரணம் தமது சொந்தக்களை அதிகாரத்தை, பணத்தை, உறவை பகிர்ந்துகொள்ளும் மனப்பான்மை இல்லாத தேயாகும். இந்த பகிர்ந்து கொள்ளும் மனப்பான்மையை வாழக்க அன்பு மிகமிகத் தேவையான ஒன்று நாம் அன்பை உணர வெளிக் காட்ட இந்த அன்பு வாரம் எமக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கின்றது. வாழ்வு முழுவதும் அன்புடன் இருக்கவேண்டும் என்பதை இந்த அன்பு வாரம் உணர்த்துகின்றது.

இந்த அன்பு வாரத்தில் நாம் மாணவர்களுக்கு போட்டிகள் நடாத்துகின்றோம்.

இதன் மூலம் அந்த மாணவாகளின் பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் அந்த மாணவர்கள் யாவரும் அன்பு பற்றி சிற்றிக்க, வாசிக்க சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்த அன்பு வாரத்தில் நாம் விட்டில், சமூகத்தில், பணிபுறம் காரியாலயத்தில், அன்பை பின்பற்ற அறிவுறுத்தப் படுகின்றது.

அன்பு பொறுமை உள்ளது, அன்பு நன்மை செய்யும், அன்புக்கு தற்புகழ்ச்சி இல்லை, பொறுமை இல்லை, வெறுப்பு அன்பினால் வெல்லப்படலாம், கோபம் அன்பினால் வெல்லப்படலாம்,

ஒருமுறை முகமது நபி அவர்கள் தனது புதிய கருத்துக்களை சொல்லுவதற்காக ஒரிடத் திலிருந்து இன்னோர் இடத்திற்கு தினமும் சென்றுகொண்டிருந்தார். அவரது புதிய கருத்துக்களை ஏற்க விரும்பாத ஒரு பெண் தினமும் மேல்மாடியில் நின்று அவரது தலையில் குப்பைகளை கொட்டுவார். முகமது நபி அவர்கள் அதைப் பொருப்படுத் தாது சென்று விடுவார்.

ஒருநாள் வழைமேபோல் முகமது நபி அவர்கள் சென்று கொண்டிருந்தபோது குறிப்பிட்ட அந்த இடத்தில் அந்தப் பெண்மனி குப்பையை கொட்டும் அந்தச் சம்பவம் நடைபெற வில்லை. எனவே முகமது நபி அருகிலிருந்துவிடம் விசாரித்து அந்த பெண் மனியின் இடத்துக்கு சென்று,

“அம்மா வழைமையாக நீங்கள் செய்யும் அந்தக் காரியம் இன்று நடைபெறாத தால் உங்களுக்கு என்ன நேரந்தது என்று பார்க்க வந்தேன்,” என்று அன்புடன் கூறினார்.

அங்கு அந்தப் பெண்மனி கூவீனமுற்ற நிலையில் படுத்திருந்தார். முகமது நபி யின் இந்த வாரத்துக்களைக் கேட்ட பெண்மனி மிகவும் வெட்கமடைந்து தான் தவறு செய்தும் அவர் தன் மேல் காட்டும் அன்பை என்னி

வியந்து அன்றுமுதல் அவரது கருத்துக்களைப் பின்பற்றத் தொடங்கினார்.

அன்பின் சக்தியைப் பற்றி சில விஞ்ஞானிகள் தாவரங்களில் தமது ஆய்வு களை நடாத்தியிருக்கின்றனர். இரு இடங்களில் இரு தாவரங்களை நட்டு இரண்டுக்கும் ஒரே மாதிரி நீர் பசளை என்பவற்றை இட்டும் ஆனால் ஒரு தாவரத்தின் அருகில் ஒவ்வொருநாலும் மாலை நேரத்தில் சில மாணவர்கள் சேர்ந்திருந்து அன்புடன் அந்தத் தாவரத்தைப் பார்ப்பார்கள். அன்புடன் அதைத் தாவரத்தைப் பார்க்க விருதிப் பார்கள். சிறிது காலம் சென்ற பின்பு இந்த தாவரம் மற்றுத் தாவரத்தைவிட மிகச் செழிப் பாக வளர்ந்திருப்பதை அவதானித்தார்கள். அன்பின் சக்தியே அத் தாவரத்தை அப்படி வளர வைத்தது.

இதேபோல இன்னொரு பரிசோதனை செய்தார்கள். அதாவது இரு தாவரங்களை வேறிடங்களில் நட்டு இரண்டுக்கும் ஒரே மாதிரியாகப் பசளை நீர் ஊற்றினார்கள். ஆனால் ஒரு தாவரத்தின் அருகில் ஒரு மாணவன் மிகக் கோபத்துடன் அதை விமர்சித்து கோபச் சொற்களை அதனருகில் நின்று பேசி வந்தான் இது தினமும் நடைபெற்றது. சிறிது காலம் செல்ல இந்த மாணவர் கோபத்துடன் அனுகிய அந்த தாவரம் வாடத்தொடங்கியது. மற்ற தாவரம் செழிப்புடன் காணப்பட்டது. கோப உணர்வுகள் இத்தாவரத்தை வாடச் செய்தது.

கோபமாகப் பேசிய மாணவனும் மூட்டு நோயால் பாதிக்கப்பட்டான் வைத்தியர்கள் அவனது மூட்டுக்கள் மிகப்பார தூராமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது எனவே அன்பு, அன்பை கொடுப்பவர் களுக்கும் அன்பைப் பெறுபவர் களுக்கும் சுமார் நான்மை செய்கின்றது. ஆனால் கோபம் அதைக் கொடுப்ப வனுக்கும் அதைப் பெறுவ வனுக்கும் தீமையைச் செய்கிறது.

(7ம் பக்கம் பார்க்க)

“அள்புவாரம்” அநூல்கள்

(ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

திரு. சௌக்ருமான்

மனித வாழ்வில் மனித நேயம் மனித மேம்பாடு என்பன பற்றி சிந்திக்கும் போது அங்கு பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் உணர் வேண்டியுள்ளது. இந்த அன்பை எப்படி நாம் வளர்ப்பது?

இயற்கையில் எல்லா உயிரினங்களும் இந்த அன்பை எதிர்பார்த்து இருக்கின்றன. இயற்கையிலுள்ள எல்லா உயிரினங்களிலும் அங்கு எப்படி காட்டப்பட்டுள்ளது என்பதை எமது இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பாரிமனன் மூல்லைக் கொடி வளர தன் தேரை ஸ்ரந்ததும், பன்றிக் குட்டிக்கு பால் கொடுத்த கட்டமையும், முன்று வயது சம்பந்தருக்கு பால் கொடுத்த கடை யாவும் எமக்கு இதை உணர்த்துகின்றன.

இந்த உலகில் அன்பில்லாத வாழ்வு பட்டமரத்துக்கு சமம் என்று கூறுகிறார் வள்ளுவர். அதே வள்ளுவா இந்த அன்பிற்கு அடைக்கும் தாழ் உண்டா என்று கேட்கிறார். உண்மையில் அங்குக்கு அடைக்கும் தாழ் போடுவர்கள் நாங்களே. உண்மையில் குழந்தைகள் தெய்வத்துடன் ஒப்பிடப்படுகிறார்கள். குழந்தையாக இருக்கும் போது அதற்கு குதுவாது, வஞ்சகம், கோபம் எதுவும் இல்லை. அதே குழந்தை பெரியவனாகும் போதுதான் இந்த அங்குக்கு ஒவ்வாத குணங்கள் உருவாகின்றன.

மாணவர்கள் முதலில் உங்களை இங்கு உலகிற்கு அழைத்து வந்த பெற்றோரிடம் அங்கு செலுத்தி அவர்களைக்கனம் பண்ண வேண்டும், அடுத்து ஆசிரியர் களை மதித்து கனம் பண்ண வேண்டும், சகமாணவர்களுடன் அங்குடன் பழக வேண்டும், மாணவர்கள் இதைப் பின்பற்றும் போதுதான் சமூகத்தில் சிறந்த முறையில்

உள்புக முடிகின்றது. அன்பை நாம் இந்த உலகில் பல வடிவங்களில் காண்கிறோம்.

அருச்சனை பகவான் கிருஷ்ணரை நன்பாக ஏற்றுக் கொண்டான் பகவான் யுகம் யுகம் தோறும் தர்மத் தைக் காக்க அதர்மத்தை அழிக்க நான், அவதரிக்கிறேன், என்று கூகிறார். இந்த அதர்மத்தை அழிக்கும் போது கூட அங்புடன் அதைச் செய்வது எப்படி என்பதை பகவத் கீதையில் வலியுறுத்துகிறார்.

அரச்சனை தனது உறவினரை எப்படிக் கொல்வேன் என்று எண்ணிக் கலங்கிய போது பகவான் கிருஷ்ணர் நீ அவர்களைக் கொல் லும் போது உன் கடமையை, தர்மத் தைச் செய்கிறேன் என்ற நினைவுடன் அங்புடன் செய், வெஞ்சினம் கொண்டு கொல்லாதே. அப்படி நீ செய்யும் போது அது

உன்னைப் பாதிப்பதில்லை என்று கூறுகிறார். எனவே தீமையை அழிக்கக் கூட அன்பே அடிப்படையானது. அங்கு இல்லாது எந்த ஒரு நற்காரியமும் நடைபெற முடியாது.

இந்த அன்பை எமக்குள் உணர்விடாமல் தடுப்பது 1) கோபம் 2) பேராசை

அங்கு எம் முள் ஏற்படும் ஒரு உணர்வு அலை அது வெளிவரும் போது அதிர்வலைகளாக மாறுகின்றன. இந்த அங்கு என்ற உணர்வையை கோபம் மழுங்கடிக்கச் செய்கிறது. அங்கு வளர கோபம் ஒடுக்கப்படும் போது கோபம் உருவாகிறது. எனவே அங்கு அடக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து எம் முள் அன்பை உணர்விடது தடுப்பது பேராசை, நாம் எப்போதும் பற்று கொண்டிருக்கிறோம். இந்த பற்றை ஆசையை இவ்வாறு ஓழிக்க நாம் என்ன செய்ய வேண்டும். “பற்றந்தாள் பற்றினைப் பற்றுக்” என்று கூறப்படுகிறது. அதாவது

பற்றை நாம் குறைக்க பற்று எதுவுமில்லாத அந்த இறைவனிடம் நாம் (அன்பு) பற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது மற்றைய பற்றுக்கள் ஆசைகள் குறைகின்றன.

நாம் இறைவனிடம் பணம் வேண்டும், பதவி வேண்டும் என்பது கேட்பதை விடுத்து இறைவா உனது அங்கு வேண்டும் என்று கேட்க வேண்டும். நாம் எப்போதும் இறைவனிடம் என்று கேட்க வேண்டும். அப்போதே அன்ன வரும் பேரானந்தம் பெற வேண்டுமென விரும்புகிறோம். எமது உண்மை சொருபம் அன்பு நாம் எல்லா உயிர் களிலும் அன்பு செலுத்தக் கூடியவர்களாக மாறுவோ மாயின் எம்மால் ஆனந்தத்தை அனுபவித்து மகிழ முடியும்.

திருமதி

றெஜினா இருதயநாதன்

ஒரு முறை யேசு பிரானை அவர்களது ஸ்டார்கள் கேட்டார்கள் எல்லாவற்றிலும் மேலான கட்டளை எது? யேசு கூறினார். முதலாவதாக இறைவனை அன்பு செய்யுங்கள், அடுத்ததாக உங்களின் அயலானை அன்பு செய்யுங்கள், உண்மையில் எங்களுடன் கூட வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு வரிடம் நாம் ஒவ்வொரு நாளும் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் அயலவனை அன்பு செய்யாமல் இறைவனை அன்பு செய்வது என்பது பொய். நாம் இறைவனைக் காணவில்லை ஆனால் அவரது பிரசன்னத்தை எப்போதும் உணர்கிறோம். அவரது வார்த்தைகள் எப்போதும் ஒவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நாம் எப்போதும் சந்தித் துக்க கொண்டிருக்கும் அயலவனை அன்பு செய்யாது நாம் இறைவனுக்குச் செய்யும் அர்ப்பணிப்புகள் வீணானவை. அன்பை உவமை மூலமாக யேசு தன் ஸ்டார்களுக்கு கூறியிருக்கிறார்.

அதாவது ஒருவனிடம் நாறு ஆகூள் இருந்தன ஒரு ஆட்டைக் காணவில்லை. அந்த மனிதன் 99 ஆட்டை விட்டு விட்டு அந்த ஒரு ஆட்டைத் தேடி கண்டுபிடித்து அந்த ஆட்டைத் தூக்கி அணைத்துக் கொள் கிறான். இங்கு காணாமல் போன ஆட்டைக்குட்டி என்பது எம்மால் புறக்கணிக்கப்பட்ட வர்கள், பாவம் செய்பவர்கள், பிழையான பாதையில் செல்ப வர்கள், கொலைகாரர் கள், அதாவது இறைவனின் அன்பை விட்டு விலகிப்போன ஒரு பாவம் செய்த ஆத்மா, இறைவன் இந்த ஆத்மாவைத் தேடித்தான் ஒடுகிறார், இவர்களை தன் நுடன் சேர்க்க ஒடுகிறார், ஆனால் இறைவனால் படைக கப்பட்ட நாம் இப்படியானவாகளை பகைவர்கள் என்று வெறுக்கிறோம், எக்குச் சிறிய தீங்குகளைச் செய்தவர்களை நாம் மனிக்க மறுக்கிறோம், அப்படியான நாம் இறைவன் மேல் எப்படி அன்பு செலுத்துவோம்.

யேசு போன இடங்களிலும் தனது அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் தன் வாழ்நாளில் மாற்றான், மறியான என்ற சகோதரிகளுடன் தனது கருத்துகளை பரிமாறுவது வழக்கம் சில காலம் அவர்களிடம் செல்லவில்லை. பின்பு ஒரு நாள் இங்கு சென்றபோது அவர்களது தம்பியார் இறந்து அவரை அடக்கம் செய்ய ஆயத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அப்போது யேசு அவர்களைத் தேற்றி பின்பு நீங்கள் கவலைப் படாதீகள் அவன் தாங்குகிறான் என்று கூறினார்.

அந்தச் சடலத்தை பார்த்து, “எழுந்திரு” என்று கூறினார். அவன் உடனே உயிர்த்தெழுந்தான். இங்கு இறைவனின் வல்லமையை மட்டும் நாம் பார்க்கவில்லை. உண்மையில் தனது சகோதரிகளின் துன்பத்தை நீக்க யேசு அன்பு செலுத்துகிறார். எனவே தனது சகோதரிகளின் துன்பத்தையங்களில் பங்குபற்றாமல் நாம் அன்பு செலுத்துகிறோம் என்பது பொய்யானது ஆகும்.

தங்கையே

அன்புள்ள தங்கையே வா வா
அன்பாய் நீயும் ஒடி வா
இன்பங்கள் நிறைந்த இதயத்தில்
இறைவன் புகழைப் பாடி வா வா

கி. கவர்ணா

மாணிப்பாய் மகளீர் கல்லூரி

நல்ல புத்தகம்

நல்ல நல்ல புத்தகம்
நான் படிக்கும் புத்தகம்
என்னை அறிஞுன் ஆக்கவே
எனக்கு உதவும் புத்தகம்.

அருமை மிக்க கதைகளை
அதிகம் தரும் புத்தகம்
மறந்துங் கூடக் கெட்டதை
மறைத்துத் தராத புத்தகம்.

நல்ல வனாய் வாழுவே
நாளும் தூண்டும் புத்தகம்
நல்ல வனாய் வாழுவே
வழியைக் காட்டும் புத்தகம்.

- டி. மகேந்திரன் -

இரண்டு விஷயங்கள்

மரணவர்களே...!

இரண்டு விஷயங்களை நீங்கள் எப்போதும் மனத்தில் பதியவைத்திருக்க வேண்டும். ஒன்று “நான் மனிதன்” இரண்டாவது “நான் மிருகமல்ல”... என்பதே. எனவே மிருகத்தன்மையை வீலக்காமல் ஒருவர் எவ்வளவு உயர்ந்த பட்டப்படிப்பைப் படித்து முடித்தாலும் அது பயனில்லை.

கல்வியின் இரண்டு அம்சங்கள்

- 1) அடிப்படை அறிவாற்றல்
- 2) பொது அறிவு

எவ்வளவு சீறந்த வீஞ்ஞானப்பட்டம் பெற்றிருந்தாலும் இந்த இரண்டு அம்சங்களும் இல்லை என்றால் கவர் பீரகாசீக்க முடியாது. நீர்ம்ப பொது அறிவுள்ள ஒரு மனிதன் இவரைவீட்ச சீறப்பாகப் பீரகாசீக்க முடியும்.

- பகவான் பாபா -

வீஞ்ஞானி நியூட்டன்

~ பகவான் பாபா ~

பூமிக்கு ஆகர்ஷண சக்தி இருப்பதைக் கண்டுபிடித் தவர் நியூட்டன். இவர் ஒரு விஞ்ஞானி மட்டுமின்றிச் சிறந்த மனிதர். தன் பரிசோதனை அறையிலேயே முழுகி இருந்தார். வெளி உலகத்தைப் பற்றிய விஷயங்களே அவருக்கு தெரியாது.

இப்படி இருப்பது சில சமயங்களில் பேராபத்தான் நிலைக்கு மனிதனைக் கொண்டு போய் விட்டுவிடும். அப்போது என்ன செய்வதென திகைப்பார்கள்.

இந்த நியூட்டன் ஒரு பூனையை வளர்த்து வந்தார் அதனிடம் அதிகப் பற்றி வைத்து அதை மிக ஆசையுடன் வளர்த்து வந்தார். இவர் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது இந்தப் பூனை கதவுருகே வந்து

“மியாவ்” “மியாவ்” என்று கூவிக் கொண்டே இருக்கும். இந்தத் தொந்தரவைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன் அந்தப் பூனை வந்து போகும் படியாக சிறு துவாரம் ஒன்று கவரில் செய்து வைத்தார்.

பிறகு அது இடமான போது வந்து போகும். கூவித் தொந்தரவு கொடுப்பதில்லை இந்தப் பூனை இரண்டு குட்டிகளை சன்றது அப்போது, இவர் ஒரு தச்சுவேலை

செய்யவரைக் கூப்பிட்டு மேலும் அந்த மரச்சவில் துவாரங்கள் போட வேண்டும் என்றார். அதைக் கேட்ட அந்தச் தச்சு வேலை செய்யவர்.

“எதற் காக முன்று துவாரங்கள்?” என்று கேட்டார் முன்பு ஒரு பூனைதான் இருந்தது. அதற்கு ஒரு துவாரம் போட்டோம் இப்போது முன்று பூனைகள் உள்ளன. ஆகவே முன்று துவாரங்கள் போட வேண்டும் என்றார். இதைக் கேட்ட அவர்.

“ஒரு துவாத்திலேயே முன்று பூனைகளும் வரலாமே எதற்காக மற்றும் இரண்டு துவாரங்கள்!..? என்று திரும்பக் கேட்டார்? அதற்கு நியூட்டன்,

“நமக்கு இந்தச் சிறு விஷயம் தெரியாமல் போய் விட்டதே என்று நானித்தலை குனிந்தார்.

ஆகவே, மாணவர்கள் அதிகம் படித்து விட்டதால் கர்வம் கொள்ளலாகாது. கல்வி அறிவற்றவர்கள் கூட சில சமயங்களில் அனுபவ ரீதியான விஷயங்களைத் தெரிந்து வைத்திருக்கலாம். அவர்களிட மிருந்தும் ஒருவர் நிறைய கற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கலாம் “கற்றது கைம்மன்ன எவுக்கல்லாதது உலகளவு” என்ற உணர்வு தேவையாகும். தொகுப்பு: சூ. சந்துஜா உடுவில் மகளீர் கல்லூரி

45 நாள் சாதனையும் அற்புதமும்

1997 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபரில் ஆரம்பித்து நவம்பரில் முடிவடையும் 45 நாட்கள் ஆத்மீக சாதனையில் என் சாயி சகோதரி ஒருவரின் வற்புறுத்தலின் பேரில் ஈடுபட்டேன். அன்றிலிருந்து இன்று வரை ஒவ்வொரு வருடமும் ஈடுபட்டு வருகிறேன். அந்த ஒரு வருட முடிவிற்குள் மூன்று பெரும் அற்புதங்களை கவாமி எனக்குக் காட்டியுள்ளார்.

1998 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 22ஆம் நாள் சாயி சகோதரி ஒருவர் மரணமடந்தார். மறுநாள் 23ஆம் திகதி அவரது இறுதிச் சடங்கில் பங்கு பற்றி அங்கு அவருக்காக நடைபெற்ற பஜனையிலும் ஈடுபட்ட பின்னர் வீடு திரும்பினேன்.

இரண்டு நேரம் அரை மணிநேரம் கவாமியறையிலுள்ள தியானம் செய்யும் எனக்கு அன்று ஜந்தாவது நாளாக தலைமுழுகியும் கவாமியறையிலுள் போக முடியாத நிலைமை யிக்கும் கவலையளித்தது. மிகவும் ஏக்கத்துடன் “கவாமி என்று உன்னை கவாமியறையில் பார்க்கப் போகிறேன்” என வாய்விட்டுக்

கூறியபடி பூட்டிய கவாமி அறையை தாண்டினேன்.

என் அருகில் 4 அங்கு குல வட்டத்தில் சந்திரனின் தோற்றுத்தில்... ஓளியில் ஜில் என்ற குளிர் மையுணர்வில் மஞ்சளாகவும், அந்த வட்டத்தைச் சுற்றி கவாமியின் சென்னிற ஆடையின் நிறத்தில் ஒரு அங்குல போடர் போன்று அமைந்த ஒரு ஓளி என்னுடன் கவரில் படிந்தபடியே வந்து கொண்டிருந்தது.

திகைத்து திரும்பி அதையே நோராகப் பார்த்த படியே நின்று விட்டேன். அது வும் என்னை நோக்கியே நேராக நின்றது. என உடலெங்கும் புல்லரித்தது.

கவாமி! என்று கவிய படியே என் இதயத்தில் கை வைத்தேன். ‘ஆம்’ என்பது போல் மெல்ல ஒரு தடவை தூண்டியது.

திருமதி யோகா வைத்தீஸ்வரன்

பார்த்துவிட்டாயா..? போகட்டுமா..? என்று விடை பெறுவது போல் மெல்ல வந்தவழியே செல்ல ஆரம்பித்து

தது. திகைத்தபடியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். கவாமியறை கதவருகில் வந்தவுடன் பெரி தாக ஒரு அடி உயரத்திற்கு தூண்டியது. அப்படியே அரை வட்டமாகி கதவினுடே மறைந்தே விட்டது. அந்த நேரத்தில் எனக் கேற்பட்ட உணர்வுகளை விபரிக்கவே முடியாது.

இவ்வளவு பாக்கிய சாலியா நான்? கவாமியறையினுள் செல்ல முடியாமல் கவலைப்பட்டு “பார்க்க வேண் மூடும்” என கூவி அழைத்தவுடன் கவாமியறைக்கு வெளியே வந்து 5 - 6 விநாடிகள் எனக்குக் காட்சி கொடுத்த சாயி சாதனை செய்து கொண்டிருக்கும் நாட்களிலேயே அதனால் கிடைத்த மகிழ்மையா?

இதை என் வீட்டு வர்கள் வந்ததும் அவர்களிடம் கூறியதும், எனக்குக் கிடைத்த பெயர் “இவ்விற்கு பைத்தியமா? தெல்லிப்பழைக்குத் தான் கொண்டு போக வேண்டும் என்பது தான். மறுநாள் வியாழன் எங்கள் சாயிநிலைய அன்பர்கள் பலரிடம் கூறினேன். அது ஏதோ நிழல் எனக் கூறி

என்ன ஒரு மாதிரி பார்த்தார்கள். எங்கள் தலைவர் மட்டுமே,

“கவாமி உம்மிடம் வந்துள்ளார்” என்றார்.

வியாழன் வெள்ளி இரண்டு நாட்கள் சாதனையின் போதும் வாய்விட்டு அழுதேன், கவாமி மற்றவர் களிடம் என்ன விசரியாக கி விட்டார்களே! “தாங்கள் தான் வந்தீர்கள் என்பதை எங்கள் வீட்டாருக்கு காட்டுங்கள்” என்று பிரார்த்தித்தேன். ஏதோ எனக்குள் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை.

மறுநாள் சனிக்கிழமை காலையில் கவாமி அறையில் இருக்கும் கவாமியின் கரத்தால் விபூதி கீழே இருந்த பிள்ளையார் சிலையின் முடியையே முடி தொடர்ந்து வந்தபடியே இருந்தது. ஒரு பகல் பொழுது முழுவதும் இருந்தது. இதைப்பார்த்த என் வீட்டாரையும் நம்ப வைத்தார். இந்த வருடம் தொடங்கி அனைவரும் 45 நாள் சாதனையை ஆரம்பியுங்கள். சாயியின் அன்பையும் அடையுங்கள்.

“கண்டு கொண்டேன்”

கதைகள் பேசிட்ட சகோதரி

கடிதம் எழுதிட்டாலே....!

சாயிராமின் நாமம் சொல்லியே - எனக்கு சுகம் கேட்டிடுவாரே...!

நாட்கள் நகர் நகர் சாயிராம் நாமம் சொல்லியே நானும் கண்டு கொண்டேன....!

கனவினிலே சாயிராமைக் கண்டு

கொண்டேன...! கனவினிலே...!

பூ வைக்கும் சாடியிலே

சாயிராம் படம் வந்ததே...!

எங்கிருந்து வந்தாய் சாயிராம்..? - என் வீடு தேடி எப்படி வந்தாய் - சாயிராம்

தேடி வந்த சாயிராமை - நான்

எப்படிப் பாடுவேன்...! - சாயிராம்

எப்படிப் பாடுவேன்...!

கூறிடுவாயா? சாயிராம்.

வஞ்சனை வாழ்வினிலே சாயிராம் - மனம்

வருந்தித் தவிக்கிறேன் சாயிராம்

தஞ்சம் கொள்வாரில்லை சாயிராம் - உன்தன் தாள்ளனக் கடைக்கலம் சாயிராம்.

ஆவலுடன் தேடியே சாயிராம் - உன்னை

அலறியழைக்கிறேன் சாயிராம் - எனக்கு

நல்வழி காட்டுவாய் சாயிராம் - என்

மன வாட்டம் தீராயோ சாயிராம்.

நோயும் வறுமையும் சாயிராம் - உயிர்

நோக வருத்தது - சாயிராம்

கல்லாத மூடன் நான் சாயிராம் - என்னை

கை தூக்கிக் காத்திடு சாயிராம்.

பாத்தை கைவிடேன் சாயிராம் - என்னைப்

பாராமல் இருக்காதே சாயிராம்

கிருஷ்ணனின் அவதாரமே சாயிராம் - உன்தன்

அடைக்கலம் வைத்துக்கொள் சாயிராம்.

மாதகல் - கமலா

Chapter IV ஸ்லோகம் 38

நஹி ஞானேன ஸத்ருசம்,
பவித்ர மஹ வித்யதே!
தத்ஸ்வயம் யோக ஸம்ஸித்தः,
காலேனாத்மனி வித்ததீ!!

இஹ - இவ்வுலகில்
ஞானேன ஸத்ருசம் -
ஞானத்திற்கு சமானமாய்
பவித்ரம் -

பரிசுத்தம் செய்யக்கூடியது
நஹி வித்யதே -
இல்லவே இல்லை
காலேன -
காலப் போக்கில்
யோக ஸம்ஸித்தः -

யோக சித்தியடைந்தவன்
ஆத்மனி -
தனது உள்ளத்தில்
ஸ்வயம் - தானே
தத்விந்ததி - அதை (இந்த
உண்மையை)

ஞானத்திற்கு ஒப்பான,
தூய்மைப்படுத்தும், பவித்ரமான
தாக்கும் ஒன்று இவ்வுலகில்
எதுவுமில்லை. யோக சித்தி
யுடையவன், காலப் போக்கில்
இந்த உண்மையைத் தன்
நிடமே காணப் பெறுவான்.

புல் தீன்னும் புலி:

ஒருநாள் ஒரு ஆடு
ஒரு அரிய காட்சியைத்
தூரத்தே நின்று கண்டது. ஒரு
பெண் புலி ஒரு குட்டியை
ங்கிடவுடன் இறந்து வீழ்ந்த
தைக் கண்ட ஆடு அப்புலிக்
குட்டியைத் தன்னோடு தாக்கி
வந்து பாலுட்டி ஆதரித்து
வளர்த்து வந்தது.

ஆட்டு மந்தையிடையே
வளர்ந்த புலிக் குடு
ஆடுகளைப் போலவே புல்
மேய்ந்து மே - மே என்று
கத்தி ஆடுகளைப் போன்ற
இயல்புகளுடனேயே வாழ்ந்து
வந்தது.

ஒரு நாள் அவ்வழியே
வந்த பெரிய புலியொன்று

பகவத் கீதை - அந்முகம்

ஆட்டு மந்தைகளோடு இருந்த
புலிக்குட்டியைக் கண்டது. அது
மட்டுமா? புல் தின்று மே -
மே என்று கத்திய புலியைக்
கண்டு பெரும் ஆச்சரியம்
கொண்டது.

உடனே ஆட்டு மந்தையை
நோக்கிப் பாயவே
ஆடுகள் அலறிய வண்ணம்
ஒடின. குறிப்பிட்ட புலிக்குட்டி
யும் அலறிக் கொண்டே
ஆடுகளுடன் ஒடு முந்பட்டது.

தைக் கடைப் பிடிப்பவன்,
நாள்டைவில் அவன் தன்
னையுணர்வான். அக்கணமே
அஞ்சுஞ்சும் அவனை விட்டு
அகன்று இறைவனை காணப்
பெறுவார். இறைகாட்சி
கிடைக்கும். சந்தேகமுள்ளவன்
ஒருபோதும் வெற்றி பெறப்
போவதில்லை. சந்தேகங்கள்
அறவே நீக்கப்பட வேண்டும்.
ஞான விளக்கத்துடன் செய்யப்
படும் கர்மங்கள் ஒருபோதும்

ஓட்ட தொடங்கினார்கள். ஜன
கரோ சலனமற்று இருந்தார்.
அவர் சமாதி நிலையில்
இருந்தார். அவர்தான் உண்மை
யான சிஷ்பா. அவர் கேட்ப
வற்றை சிந்தித்து செயல்
படுத்துவார். புனிதமான போத
கைகளைத் தன் வாழ்வோடு
ஒன்றினைத்துக் கொண்டவர்.
ஞானம் என்றால் என்ன?
நான் யார்?

நான் எங்கிருந்து வந்தேன்?
நான் எங்கே போகிறேன்? என்ற
வினாக்களுக்கு விடை தரும்
அறிவே ஞானம் ஆகும். கருங்
கச் சொல்லின் தன்னை
யறிதலே ஞானம் ஆகும்.

எங்கும், எல்லாவற்றி
லும் இறைவனின் அம்சமே
உள்ளது என்ற சத்தியத்தை
உணர உண்மையான ஞானம்
உதவிகிறது. இந்த உண்மை
பற்றிய மாறாத விழிப்புணர்வு
தான் எல்லா சீலங்களுக்கும்,
நல்லனவற்றுக்கும் ஆதாரமாக
அமைகின்றன. இந்த
உண்மை எமது மனதில்
வேறுன்றும் போது, “பிறர் என்ற
உணர்வு சிறிது சிறிதாக
அற்றுப் போகும் வெறுப்பு,
பொராமை போன்ற தீய
குணங்களும் இதயத்தை
விட்டு விலகும். யார் யாரை
வருத்துவது? எல்லோரும்
இறைவனின் அம்சங்களை
லவா? என்ற எண்ணம்
தோன்றும் இவ்வாறு ஞானம்
மனிதனுக்கும் முழு சிருஷ்டிக்
கும் உள்ள சம்பந்தத்தைத்
தெளிவாக்கும். அது எமது

இதயத்தில் உள்ள அன்பென்
னும் ஊற்றைத் திறக்கச்
செய்யும். இப் பிரேரணை கவனம்
சிற்றதை, அங்கு, நல்லெண்ணம்
அநுதாபம் என பரிணமித்து
கருணை, இரக்கம், தெளிவு,
கவனமெடுத்தல், பகிர்தல் என
உருவெடுக்கும்.

அந்த உமது நாடு
தீப்பற்றி எரிகிறது என்றார்.
ஜனக மகாராஜாவோ முழுமை
யாக புனித அருள்ரை
யிலேயே முஞ்சி இருந்தார்
அவர் மனம் வேதாந்தத்தில்
முஞ்சி இருந்தது.

ரெனயவர்கள் எல்
லாம் மிதிலையை நோக்கி
(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

தொகுத்தளித்தவர்:-

திருமதி சி. இரவீந்தீரன்

ஆனால் பெரிய புலியோ
அதை பாய்ந்து பிடித்துவிட்டது.
அதை அருகில் உள்ள குளத்துக்கு இழுத்துச் சென்று
நீரினுள் அதன் முகத்தைப்
பார்க்க விட்டது. பின் இவ்வாறு
கூறியது.

“இங்கே பார் நீ என்னைப் போன்ற புலி - வீராகளுக்கு
கெல்லாம் வீரனான புலி, நீ
ஆடு அல்ல, எனவே பயப்
படாதே. ஆடு போல் கத்து
வதையும், புல் தின்பதையும்
நிறுத்திவிடு, நான் புலி என்று
வீரத்துடன் உறுமிக் காட்டு

இவம் புலி இப்போது
தன் உண்மையான இயலைபைப்
புரிந்து கொண்டது.

“நாம் பலவீணமானவர்கள்
எல்ல. ஆத்ம சொருபங்கள்
ஆத்ம பலம் உடையவர்கள்.

ஞானத்தைப் போன்று
எம்மைத் தூய்மையாக்கும்
அம்சம் இவ்வுலகில் எதுவு
யில்லை. கர்ம யோகத்தைக்
கடைப்பிடித்ததன் மூலம் இதய
தூய்மை அடைந்தவன், காலப்
போக்கில் தன்னையுணர்வான்.
தன்னுள்ளே ஒளிரும் சத்திய
ஒளியைக் காண்பான்.

யோகம் என்றால்
என்ன?

நான் செய்கிறேன்
என்ற உணர்வின்றி அகங்
காரம் இல்லாது, செயல்
களின் பலன்களை (கர்ம
பலன்களை) எதிர்பாராது
செய்யும் செயல் கள்
அனைத்துமே யோகம்
ஆகும். இங்களும் கர்மயோகத்

அன்றாட வரழக்கையில் உண்மையை அறைபவிக்க முயலவேண்டும் - பரபா

பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா புனருத்தாபன புற்றுநோய் வைத்தியசாலை தீற்பு விழா

முழுமுதற் கடவுளின் அவதார புருஷராகிய பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவின் திருக்கமல பாதங்களில் எனது மனமார்ந்த காணிக்கைகளை வணக்கத்துடன் சமர்ப்பிக்கின் றேன். மேன்மை தங்கிய அதிதிகளே! என் அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குமுறிய சகோதரி களே! சகோதரர்களே! தேவ அர்ப்பணமாக கன்வலையில் உங்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா புனருத்தாபன புற்று நோய் (Hospice) ஆரோக்கிய சாலைக்கு எனது மனமார்ந்த நல் வாழ்த்துக்களை மிகவும் தாழ்மையுடன் வழங்குகின்றேன்.

இங்கு வருகை தந்து சிறப்பித்த விசேஷ அதிதி களுக்கும் உங்கள் அனைவருக்கும், சகல பக்தர்களுக்கும், வைத்தியர்களுக்கும் தாதிமார்களுக்கும், தொண்டர்களுக்கும், அதற்கு மேலாக, இலங்கையில் புற்று நோயால் உந்தப்படும் நோயாளிகளுக்கும், கலியுக அவதாரராகிய பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா, அவரது சட்டற் தெய்வீக அன்பையும், அருளையும், ஆஸீவாதத்தையும், அனுக் கிரகத்தையும் தாராளமாகப் பொழிய வேண்டுமென நான் தூய சிந்தனையுடனும் விகவாசத்துடனும் பிராத்திக்கின்றேன்.

அத்துடன், ஆரோக்கியத்திற்கு அதிபதியாகிய தேவன் தன் வந்தாகியின் அளவுகடந்த கருணையும் கடாட்சத்தையும், அவர் இங்குள்ள நோயாளிகள் மீது பொழிய வேண்டுமெனப் பிராத்திக்கின்றேன்.

உலக நாயகனான பகவானே! உமது தெய்வீக அருளினாலும், ஆஸீவாதத்தினாலும், அனுக்கிரகத்தினாலுமே இந்த “குவசேவன்” என்ற புற்றுநோய் புனருத்தாபன அகத்தை நிர்மாணித்து இன்று விழாக்கோலத்துடன் திறந்து வைக்க முடிந்தது. அதற்காக

இலங்கையிலுள்ள பக்தர்கள் எல்லோரும் என் றென்றும் உமக்கு பெரும் கடனாளி களாகவும் நன்றியுள்ளவர் களுமாவார்கள்.

பகவானே! இந்த ஆரோக்கியசாலையும் அதனால் பரிணாரிக்கும் நற்பணிகளையும் சகல பக்தர்கள் சார்பிலும் இதற்கு

வேண்டுமென்ற ஆழந்த சிந்தனையும் அவாவுமே இந்த புனருத்தாபன இல்லமாக உருவெடுத்துள்ளது.

இந்த ஆரோக்கியசாலை புற்றுநோயாளினால் பாதிக்கப்பட்டு அவரவர் இலங்கையில் வைத்திருக்க முடியாத நோயாளிகள் அனைவருக்கும்,

2002ஆம் வருடம் ஆழ மாதம் ஞேம் தீகதீ றென்வெலையில் (Hanwella) நிர்மாணிக்கப்பட்ட ஆரோக்கியசாலையின் (Hospice) தீற்பு வீழாவில் சீற்பு அதிதீயாக கலந்துகொண்ட பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாப் சேவா அமைப்பின் கீழுக்கு ஆசீய - பசீவிக் பிராந்திய III இன் தலைவர் றியுக்கோ ஹிரா (Bro Ryuko Hira) சாபி சகோதரர் ஆற்றிய உரையின் தமிழாக்கம்.

தொகுப்பு:- அ. பாலசிங்கம்

நன்கொடைவாரி வழங்கிய அவர்களினது குடும்ப அங்கத் தினர்களுக்கும் இது இறைவனால் வழங்கப் பட்ட நம்பிக்கை நிறைந்த நன்கொடையாகும். அற்புதமான வரப்பிரசாதம்.

அவர்களினது குடும்ப அங்கத் தினர்களுக்கும் இது இறைவனால் வழங்கப் பட்ட நம்பிக்கை நிறைந்த நன்கொடையாகும். அற்புதமான வரப்பிரசாதம்.

இந்த புற்றுநோய் புனருத்தாபன இல்லம் தேவனுடைய அறை கூவல். இது ஆண்டவனின் அனுக்கிரகம். இது கடவுளின் ஆஸீவாதம், உலகநாயகனான ஆண்டவனை நாடித் தேடுபவர்கள் எல்லோருக்கும், அவர் என் றென்றும் இங்கு வியாபித்திருக்கின்றாரென அறை கூறுகின்றது. இந்த ஆரோக்கியசாலை வற்றாத அன்பின் ஒளிச்சுடராக ஏன் றென்றும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் மெய் ஞானப்பரமஜோதியாகும்.

புற்றுநோயாளினால் பிடிக்கப்பட்டு தமது இலங்கையிலிருந்து வெளியேறிய நோயாளிகளுக்கு இது அன்பு இல்லமாகவும், ஆதரவுடன் அரவனைத்து அடைக்கலம் கொடுக்கும் சாயியின் நிறந்தர சேவா அகமாக அமைய

இங்கு தங்கியிருக்கும் நோயாளிகள் ஒவ்வொரு வரையும் சாப் தொண்டர்கள், தமது அன்பிற்குரிய சகோதரிகளாகவோ, அல்லது சகோதரர்களாக நினைத்துச் சேவை செய்வார்கள். சாப் சேவாவின் அன்யோன்ய அன்பின் பந்தம் இரத்தத் திலும் பார்க்கத் தடிப்பானது. இங்கு சேவை யாற்றும் தொண்டர்கள் இலங்கையிலுள்ள சகல மாகாணங்களிலிருந்தும், பல்வேறு சமூகங்களிலிருந்தும் வருகைத்தந்து, ஒரே ஏகாந்த நோக்குடனும், ஒரே இருதயத் துடனும், ஆத்மா ஒன்றே என்ற எண்ணத்துடனும், அன்பெனும் மொழியையே பேசிச் சேவை யாற்றுவதனால், இந்த அகம், தேசிய ஒற்றுமையையும், ஒன்றினைப்பினையும் இலங்கையில் கட்டாயமாக உருவாக்க உதவுகின்ற நிலையமாக விளங்கும், என் பதில் ஜெயமில்லை.

நான் ஜீவிக்கும் யப்பான் நாட்டில், அங்குள்ள மக்கள், பகவான் பாபாவை, சாப் புத்தரென்றும், சாப்யேச என்றும், அல்லது சாப் ஜீஸஸ்

சாப் சேவா எங்களது இருதயத்தை புனிதமாக்க கின்றதினால் நாம் ஆத்மீக மெஞ்சானத்தை எய்தி அதன் பயனாக நோயற்ற வாழ்க்கையை நடத்த உகந்தையாகின்றது.

இந்த வைத்தியசாலை; இதில் தங்கியில்லை நோயாளிகளுக்கும், கடமையில் ஈடுபட்டிருக்கும் வைத்திய நிபுணர்களுக்கும் தொண்டர்களுக்கும் அவர்களது அக உணர்வை ஊக்குவிக்கும் கருவியாக விளங்கும் அவதாரபுருஷராகிய பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாப் பாபாவின் தேவ கோட்பாடு களையும், நற் சிந்தனைகளையும் ஆரோக்கிய வாழ்க்கை நெறி உபதேசங்களை எடுத்துக் கூறும் பொற்பாலமாகத் திகழும்.

இப்புற்றுநோய் ஆரோக்கியசாலை இங்கு சேவையாற்றும் தொண்டர்களுக்கு சாப் சேவையின் ஊடாக தேவ பரிசுத்த இருதயத்தை உருவாக்க வதற்கு உகந்த பாலமாகத் திகளும்

சத்திய சாயி ஆரோக்கிய அகம் தெய்வீக நினைவுச் சின்னமாக என்றென்றும் நிலையாய் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். இந்த இல்லம் இங்கு தங்கியிருக்கும் நோயாளிகளை, பயம், கவலை, வாஞ்சை, ஜமிச்சம், அனாதைகள், ஆதரவற்றவர்கள் களென்ற சிந்தனையினால் உருவாக்கப்பட்ட சிறைக்கூண்டிலிருந்து விடுதலையாக்கி, தேவ சுவர்க்க உலகமாகிய நோயற்ற வாழ்வையும் உயர்ந்த ஆத்மீகத் தன்மையையும் நாடிச் செல்வதற்கு உறுதுணையாக விளங்கும்.

நான் ஜீவிக்கும் யப்பான் நாட்டில், அங்குள்ள மக்கள், பகவான் பாபாவை, சாப் புத்தரென்றும், சாப்யேச என்றும், அல்லது சாப் ஜீஸஸ்

(12ஆம் பக்கம் பார்க்க)

புற்றுநோய் வைத்தியசாலை.....

(11ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

என்னும் நினைவு கூர்ந்து கெளரவித்து வணங்குகின் றார்கள். எனது நாட்டில் கோடிக்கணக்கான சாய் இந்துக்கள், சாய் முஸ்லீக்கள், சாய் புத்தர்கள், சாய் கிறிஸ்தவர்கள் உள்ளனர்.

இந்த ஆரோக்கிய சாலையை உருவாக்குவதற்கு அவசிய நிலப்பரப்பை நன்கொடையாக வழங்கிய வள்ளல் மதிப்பிற்குரிய யோசேப் ஸ்ரீவன் சொன்னத் என்ற கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சார்ந்தவரென பதினால், பக்தியின் அதிசயத்தையும் மகிழ்ச்சையையும், இது புலப்படுத்துகின்றது.

பகவான் சாய் பாபா உலகத்திலுள்ள சகல சமயங்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்யும் பரம்ஜோதியாய் திகழ்வதினால் அவர் “சர்வதாம பிரிய தேவன்” எனத் திகழ்கின்றார்.

இந்த சத்திய சாய் புற்றுநோய் ஆரோக்கியசாலை, இலவசமாக சகல வைத்திய சேவைகளையும் வழங்குவதி னால், ஒப்பேற்ற முடியாத கைங்கரியத்தை ஒப்பேற்றி யள்ளது, இங்கு வசதியற்றவர்களுக்கே முதலுரிமை எப்பொழுதும் வழங்கப்படும்.

இப்பாரிய திட்டம் வெற்றிகரமாக அதனது பொறுப்புக்களை நடைமுறை படுத்துவதற்கு இருமுக்கிய விடயங்களை உள்ளடக்கியாக வேண்டும். அவையாவன், பகவான் பாபாவின் ஐந்து தர்ம கோட்பாடாகிய, சத்தியம், தர்மம், சாந்தி, அன்பு, அஹிம்சை ஆகிய அறநெறி களைப் பின்பற்றி ஆழந்த அன்புடனும், பரிபூர் னாதியாகத்துடனும், சுயநலமின்றி மக்களுக்குச் சேவையாற்றுவதாகும்.

இது, பெருமையும், பழமையும் வாய்ந்த இலங்கா

புரியில் நிர்மானிக்கப்பட்ட முன்மாதிரி முன்னோடி முதல் ஆரோக்கியசாலையாக விளங்குகின்றது.

இது பகவான் பாபா வின் தெய்வீக ஆசியாலும் அருளாலும் நிர்மானிக்கப்பட்ட முதல் ஆரோக்கியசாலையாகும். இங்கு மறு பல வைத்திய வசதிகளை உருவாக்குவதற்குத் தேவையான செய்மதிகளையும் செய்முறைகளையும் வழங்குமென்பது உண்மையாகும்.

இது போன்ற ஆரோக்கியசாலைகளை மனித வர்க்கத்தின் உண்ணத் தேவைக்காக பலவேறு இடங்களில் நிர்மானிப்பதற்கு இந்த வைத்திய சாலை முன்னோடியாகவும் எடுத்துக் காட்டாகவுமிருக்கும்.

வைத்திய உலகம், அதனது விலைக்கட்டுப்பாட்டை பரிபாலிக்க முடியாது பாரிய இடருக்குள்ளாகி தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அத்துடன் தற்கால வைத்திய ஒழுங்கு களை விரித் துரைக் கும் நீதிநெறிகளிலுள்ள மரண பாடுகள் விஞ்ஞானிகளையும், சாதாரண பாமர மக்களையும் ஆழந்த ஆச்சரியத்திற்குள்ளாக்கியிலும் வழங்கப்படும்.

உதாரணமாக மனிதனின் தேக உறுப்புக்களை அகற்றி வேறு இடத்தில் ஒட்ட வைத்தல், தாய்மை உண்டாக்கல், கருத்தரிக்கச் செய்யும் செயற்கைமுறை, கருச்சிதைவு, வைத்தியமுறையில் மனித உற்பத்தி ஆகியன சிலவாகும். இவ்விடயம் சம் பந்தமாக உலகிலுள்ள அரசாங்கங்களும் வைத்திய நிபுணர்களும், பற்று நோய் ஆராச்சியாளர்களும் தீவுகாணும் பொருட்டு ஏறக்குறைய ஜம்பது வருடால மாக முயற்சிகள் எடுத்தும் பயனாளிக்கவில்லை புற்று நோயை பூண்டோடு அழிக்கும் வொரு மனிதனும் வெவ்வேறு

முறையை கண் பூபிடிக் குன்னும் குறைந்தது 10இல் இருந்து 30 வருடங்கள் வரை தேவைப்படும் என்று கூறப்படுகிறது.

இலங்கையிலும் மற்றைய நாடுகளிலும் புற்று நோயாளிகளின் விகிதம் கடந்த 20 வருடங்களில் இருமடங்காகிடிர்ளது. இலங்கையில் புற்று நோய்க்கு பலியாகியவர்களினது எண்ணிக்கையும் இருமடங்காகியினர் எது. இவர்களினது குடும்ப உறவினர்களும், அவர்களினது பின்னைகளும் பாரிய துன்பங்களுக்கு இலக்காகி விடுகிறார்கள்.

இந்த ஆபத் தான் கலக்க நிலை உலகத்தை உந்தப்படுத்தும் கொந்தளியின் பிரதிபலிப்பும் மட்டுமின்றி, எந்த ஒரு நாட்டையோ, அல்லது தனி நபரையோ, சாந்தி சமாதாத்துடனிருக்க இடமளிக்காது என்பது உண்மை.

இன்று முழு உலக முமே பிரம்மாண்டமான வைத்தியசாலையாகி மனித சமுதாயம் அனைவரும் நோயாளிகளாகி படுக்கையிலிருக்கின்றார்கள்.

சிலர் பொறாமையென்ற நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு நோயாளியாக இவ்வுலக வைத்தியசாலையில் படுக்கையிலிருக்கின்றார்கள்.

இன்னும் சிலர் தற்பெருமை என்ற நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். வேறுசிலர் வெறுப்பு துலேவும் பகைமை என்ற நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு நித்திரையின்றி உந்தப்படுகின்றனர், வேறு சிலர் உலோபத் தன்மை என்ற கொடிய நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு கண்கள் இருந்தும் குருடாக உள்ளனர், சிலர் சுயநலத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு உந்தப்படுகின்றார்கள், ஒவ்வொரு மனிதனும் வெவ்வேறு

நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு நோயாளியாகியள்ளன் என்று பகவான் பாபா கூறுகின்றார்.

மனித நேயங்களிலும், பண்புகளிலும், உறவு முறைகளிலும் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கட்டுக்கடங்கா ஆசாபாசங்களினாலும் அளவுகடந்த சுயநல வாஞ்சையாலும், சமூகத்தை அடக்கி ஆளுவேண்டுமென்ற பலத்தை அடைய வேண்டுமென்ற அவாவினாலும், எதிர்பார்ப்பினாலும் பாரிய முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. நீதியும் நியாயமும் ஒருங்கிணைந்த சமாதான இலங்கையை கட்டிமுப்ப வேண்டுமாயின் வாஞ்சையும், விளிப்பும், சக்தியும் வாய்ந்த பெற்றோர்களின் பராமரிப்பு முறையினாலே இவற்றைச் செவ்வனே நிறைவேற்ற முடியும்.

(4ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அநேகம் பேர் இக்காலத்திலும் வீட்டில் எருது, குதிரை, பக, நாய், பூனை, முயல் மற்றும் பறவைகள் போன்றவற்றை அன்புடன் வளர்த்து வருவதைக் கான்கி நோம். இந்தப் பூதயக்கும் என்பது நாம் அன்றாடம் செய்து வரும் ஜீவஹத்தி அல்லது பிராணிகளைக் கொல்ல வும் பாவத்திற்குப் பரிகாரமாகும்.

வீட்டு விலங்குகளைப் போலவித்து சுகமாமக வாழச் செய்வதும், அவை பட்டினியால் வருந்தலாகாது, அதிகம் வேலைவாங்கலாகாது, உனது அன்பினையும், ஆதரவையும் சார்ந்துள்ள எந்தப் பிராணிகள்னீரை சிந்தினாலும் அதன் பயனாக நீங்கள் மிகவும் துன்பமனுபவிப்பீர் என்பதை நினைவில் கொண்டு செயலாற்றுவேண்டும்.

ச. சாரதி நவம்பர் 1986

தொகுப்பு:-

ச. குழந்தைவேல